

Notă de informare privind jurisprudența Curții nr. 209

Iulie 2017

Moohan și Gillon împotriva Regatului Unit (dec.) - 22962/15 și 23345/15

Decizie din 13.06.2017 [Secția I]

Art. 35

Art. 35 § 3 lit. a)

Ratione materiae

Referendumul privind independența Scoției nu intră în sfera de aplicare a art. 3 din Protocolul nr. 1: *inadmisibilă*

În fapt – În octombrie 2012 guvernele Scoției și al Regatului Unit au semnat un acord pentru referendumul privind independența Scoției. În conformitate cu Codul electoral pentru referendumul privind independența Scoției, persoanelor condamnate aflate în detenție le era interzis să voteze. Reclamanții, resortisanți britanici condamnați la pedepse cu detențiune pe viață pentru omor, au solicitat control judecătoresc privind Codul electoral. Cererile le-au au fost respinse iar dreptul de apel nu le-a fost acordat. Referendumul privind independența a avut loc în septembrie 2014.

În fața Curții Europene, reclamanții s-au plâns, în temeiul art. 10 din Convenție și al art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenție, că au fost supuși unei interdicții automate și absolute a dreptului de vot în referendumul privind independența.

În drept

Art. 3 din Protocolul nr. 1: Problema de principiu era dacă referendumul privind independența se încadrează în sfera de aplicare a art. 3 din Protocolul nr. 1. Până în prezent, Curtea și fosta Comisie au considerat în mod neechivoc că articolul se referea strict la procesul electoral de alegere a corpului legislativ și nu se aplica referendumurilor. Era adevărat, așa cum s-a observat la nivel intern, că la referendumul privind independența, populația din Scoția votase efectiv pentru a hotărî *tipul de corp legislativ* pe care urma să-l aibă. În consecință, la o primă privire ar fi putut să pară anormal ca un referendum să iasă de sub incidența protecției prevăzute de art. 3 din Protocolul nr. 1, în vreme ce procesul electoral de *alegere a corpului legislativ* intra sub incidența acestuia. Totuși, o astfel de concluzie era în concordanță cu textul articolului și cu interpretarea consecventă a acestuia de către organele Convenției.

Dat fiind că existau numeroase modalități de a organiza și de a face să funcționeze sistemele electorale și o multitudine de diferențe în evoluția istorică, diversitatea culturală și gândirea politică în Europa, pe care fiecare stat contractant trebuie să le adapteze propriei viziuni democratice, nu era exclusă posibilitatea ca un proces democratic descris drept referendum de către un stat contractant să se încadreze în sfera de aplicare a art. 3 din Protocolul nr. 1. Totuși, în acest sens procesul ar trebui să aibă loc la intervale rezonabile prin alegeri libere cu vot secret, în condiții care să asigure libera exprimare a opiniei poporului cu privire la alegerea corpului legislativ.

Concluzie: inadmisibilă (incompatibilă *ratione materiae*).

Art. 10 din Convenție: Organele Convenției au constatat în repetate rânduri că art. 10 nu protejează dreptul de vot, nici în alegeri, nici în referendum.

Concluzie: inadmisibilă (incompatibilă *ratione materiae*).

[A se vedea *X împotriva Regatului Unit (dec.)*, [7096/75](#), 3 octombrie 1975]

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului Redactat de grefă,
prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Note de informare privind jurisprudența [Case-Law Information Notes](#)